Τὸ Οἰνοχώρι

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ»

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ Δ. Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Διεύθυνσις: Σταδίου 51 (Β' ὄροφος — Γραφεῖον 10)

ΑΘΗΝΑΙ (Τ. Τ. 121)
Τηλ.. 314.871

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1971
Ἀριθμ. Φύλλου 14 — Δραχ. 1

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ

ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ν. Μακαρέζος, διαθὺς γνώστης τῶν προβλημάτων τῶν χωριῶν τῆς περιφερείας μας, ἐμερίμνησεν διὰ τὴν διάθεσιν πιστώσεων πρὸς τσιμεντόστρωσιν τῶν κοινοτικῶν δρόμων, οἱ ὁποῖοι τὸν χειμῶνα μὲ τίς βροχὲς καὶ τὰ χιόνια, μεταβάλλονται σὲ ἀπροσπέλαστα «λασπολούμα». Στὸ δικό μας χωριὸ διατέθησαν 500.000 δρχ. καὶ τσιμεντοστρώθηκε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν δρόμων των. Ἐλπίζουμε πὼς θὰ δοθῆ ἀκόμη μιὰ συμπληρωματικὴ πίστωσις διὰ νὰ ὁλοκληρωθῆ τὸ ἔργο αὐτό. Ἐπ' εὐκαιρία οἱ Οἰνοχωρίτες ἐκφράζουν τὴν εὐγνωμοσύνη τους πρὸς τὸν κ. Μακαρέζον καὶ τοὺς ἁρμοδίους παράγοντες τῆς Νομαρχίας Φωκίδος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ ἔργου στὸ χωριό μας.

Η ΟΔΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ - ΣΚΛΗΘΡΟΥ

Μὲ ἐντατικοὺς ρυθμοὺς συνεχίζει τὰς ἐργασίας της ἡ ΜΟΜΑ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ Οἰνοχωρίου — Σκλήθρου. Γίνεται διαπλάτυνσις τῆς παλαιᾶς ὁδοῦ καὶ σὲ ὡρισμένα σημεῖα παρελάσσεται διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν οἱ ἀπότομες στροφὲς καὶ οἱ μεγάλες ἀναβάσεις. Συγχρόνως γίνονται καὶ τὰ τεχνικὰ ἔργα τῆς ὁδοῦ. Παρὰ τὸν δαρὺ χειμῶνα ποὺ ἐπικρατεῖ, πιστεύεται ὅτι σύντομα θὰ ἀποπερατωθῆ καὶ θὰ ἀποδοθῆ στὴν συγκοινωνία ὁλόκληρος ὁ ὁδὸς Σκλήθρου — Οἰνοχωρίου — Καλυσκοπῆς. Ἐπ' εὐκαιρία παρακαλοῦμεν τοὺς ἁρμοδίους τῆς ΜΟΜΑ, ὅπως ἀποστείλουν ἕναν εἰδικὸν νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Οἰνοχωρίου — Καλυσκοπῆς, ποὺ ἔφτιαξε πέρυσι, διότι εἰς μερικὰ σημεῖα τὸ ἔδαφος ἔχει πάθει καθιζήσεις καὶ διαβρώσεις ἐπικινδύνους διὰ τὰ αὐτοκίνητα. Διὰ νὰ σταθεροποιηθῆ ὁ δρόμος αὐτὸς πρέπει νὰ γίνουν δυὸ - τρεῖς ὀχετοὶ ἀκόμη εἰς τὰ σημεῖα ἐκεῖνα ὅπου ὁ δρόμος, λόγω τῶν ὁμβρίων ὑδάτων, ἠφίσταται καταστροφάς.

Ὅταν γίνουν καὶ αὐτὲς οἱ ἐπισκευές, τότε πραγματικὰ θὰ ἔχωμεν ἕναν τέλειον δρόμον μὲ διατότητα καθ' ὅλον τὸ ἔτος.

ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΟΔΟΥ ΠΥΡΓΟΥ - ΟΙΝΟΧΩΡΙΟΥ

Τὸ μικρὸ τμῆμα, Πύργου — Οἰνοχωρίου (4.500 μ.), τῆς κεντρικῆς ὁδικῆς ἀρτηρίας, ποὺ συνδέει τίς ὀρεινὲς κοινότητες τοῦ τέως Δήμου Καλλιέων μὲ τὸ διοικητικό τους κέντρο τὴν Γραβιὰ καὶ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Μπράλλου, εἶναι ζωτικῆς σημασίας καὶ πρέπει τὸ ταχύτερον νὰ διαπλατυνθῆ καὶ ἀσφαλτοστρωθῆ, διότι τὸν χειμῶνα καθίσταται ἄβατο καὶ ἐπικίνδυνο. Οἱ κάτοικοι τῶν ὀρεινῶν χωριῶν, πηγαίνουν, σήμερα, στὴ Γραβιὰ καὶ τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ Μπράλλον, λόγω τῆς ἀκαταλληλότητος τοῦ μικροῦ αὐτοῦ ὁδικοῦ τμήματος, ἀπὸ δρόμους πολὺ μικρινῆς ἀποστάσεως. Ὅταν, ὅμως, διανοιχθῆ καὶ ἀσφαλτοστρωθῆ τὸ μικρὸ αὐτὸ τμῆμα Πύργου — Οἰνοχωρίου, ἡ ἀπόστασις θὰ συντομευθῆ κατὰ πολλὰ χιλιόμετρα καὶ τὰ αὐτοκίνητα θὰ κυκλοφοροῦν χωρὶς δυσκολία καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνα, δεδομένον ὅτι εἶναι ὁ μόνος δρόμος ποὺ δὲν κλείνει τὸν χειμῶνα μὲ τὰ χιόνια. Νομίζομεν ὅτι πρέπει κάποιος ἁρμόδιος τῆς Νομαρχίας νὰ ἔλθῃ στὸ χωριό μας νὰ ἐνημερωθῆ λεπτομερῶς καὶ νὰ ἐξετάσῃ τὴν λύση τοῦ προβλήματος αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ πάρα πολὺ ὅλα τὰ ὀρεινὰ χωριὰ τῆς περιφερείας μας, διότι ὁ δρόμος Καλυσκοπῆς - 51 - Γραβιᾶς ποὺ χρησιμοποιοῦν σήμερα (ἔστω καὶ πολὺ μακρινὸς) κλείνει τὸν χειμῶνα ἀπὸ τὰ χιόνια καὶ ἡ μετάβαση τῶν κατοίκων στὴ Γραβιὰ καὶ σιδηρ. σταθμὸ Μπράλλου καθίσταται προβληματική.

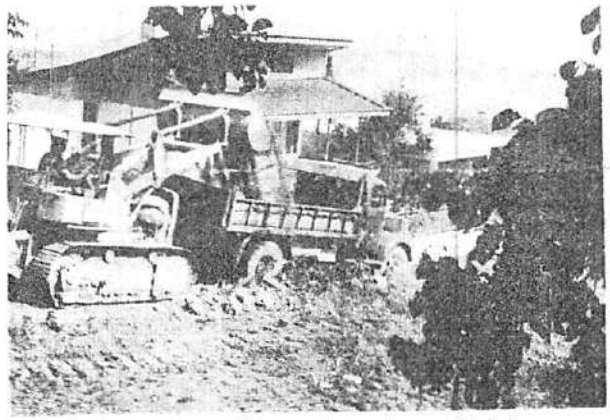

Γενικὴ ἀναδημιουργία συντελεῖται στὸ χωριό μας. Οἱ δρόμοι τσιμεντοστρώνονται, ἡ πλατεῖα διαμορφώνεται, οἱ ἐκκλησίες ἀνακαινίζονται, οἱ δρόμοι δεντροφυτεύονται καὶ ἕνα μεγάλο πάρκο στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ δημιουργεῖται. Ἀνωτέρω φωτογραφία ἀπὸ τὴν διάνοιξη τῶν δρόμων.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ραγδαία τουριστικὴ ἐξέλιξις παρατηρεῖται στὸ χωριό μας, τὸ στολίδι τῆς Γκιώνας. Ἐκτὸς ἀπὸ τίς ἀμέτρητες φυσικὲς καλλονές του, γενικὴ τουριστικὴ ἀναδημιουργία συντελεῖται καὶ μέσα στὸ χωριό. Ὅλοι οἱ δρόμοι τσιμεντοστρώνονται, ἡ πλατεῖα διαμορφώνεται, οἱ ἐκκλησίες ἀνακαινίζονται, οἱ δρόμοι δενδροφυτεύονται καὶ ἕνα μεγάλο πάρκο στὸ κέντρο τοῦ χωριοῦ δημιουργεῖται. Τὰ καινούργια σπίτια ξεφυτρώνουν σὰν μανιτάρια στὸ χωριό μας. Ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Οἰνοχωρίτες, τὸ χωριό μας προσελκύει καὶ πολλοὺς ξένους ποὺ φτιάχνουν ἐξοχικὲς κατοικίες. Φέτος, συγκεκριμένα, ἔφτιαξαν ὡραῖα σπίτια οἱ Οἰνοχωρῆτες: Κώστας Κοτσιμπος, Χρῆστος Μούτσης, Χρῆστος Νικολάου καὶ Ἀγγελικὴ Παπαπαναγιώτου, καὶ οἱ ἑξῆς ξένοι φίλοι τοῦ χωριοῦ μας: Κ. Ἀναστασόπουλος, τραπεζικὸς ὑπάλληλος, Ἰ. Παπαδόπουλος, ἰατρός, Ἀθανάσιος Παπαγγέρης, μηχανικός, Ν. Καψαμπέλης καὶ Ν. Καλαμαρᾶς, ζωγράφοι - διακοσμηταί. Ὁ Ἀθανάσιος Πουρνάρας ἀνακαίνισε τελείως ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ τὸ κατάστημά του. Τὸ ἴδιο πληροφορούμεθα πὼς θὰ κάνῃ καὶ ὁ Ἰωάννης Παπαναγιώτου διὰ τὸ δικό του κατάστημα. Ἐπίσης πολλοὶ Οἰνοχωρίτες ἄρχισαν νὰ διαμορφώνουν καταλλήλους δωμάτια τῶν σπιτιῶν τους γιὰ νὰ διανυκτερεύουν ξένοι στὸ χωριό μας. Ἤδη ὁ Ἀθανάσιος Πουρνάρας διαθέτει 3 δωμάτια μὲ 6 κρεββάτια καὶ ὁ Κ. Ἀποστολόπουλος 2 δωμάτια μὲ 3 κρεββάτια.

ΤΟ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΟΝ

Ἡ τσιμεντόστρωση τῶν δρόμων τοῦ χωριοῦ, φέρει ἐπὶ τάπητος τὸ σοβαρὸ θέμα τοῦ ὑδραγωγείου. Ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς ἐκσκαφῆς τῶν δρόμων, παρουσιάσθη τὸ θέμα τῆς ἀχρηστεύσεως τοῦ ὑδραγωγείου, τὸ ὁποῖο κατεπλακώθη ἀπὸ τὸν τσιμεντένιο ὄγκο. Τί θὰ γίνῃ ὅταν σπάσῃ κάποιος σωλῆνας τοῦ ἀγωγοῦ ἢ ἔστω κάποια σύνδεσις πρὸς κάποιο σπίτι; Ἀφ' ἑνὸς θὰ εἶναι δύσκολο νὰ διαπιστωθῆ σὲ ποιό σημεῖο ἔγινε ἡ βλάβη, διότι δὲν θὰ φανῆ ἐκεῖ ἡ διαρροή, ἀλλὰ σὲ πολλὲς δεκάδες μέτρα παρακάτω καὶ ἀφ' ἑτέρου πῶς θὰ σπάσῃ ὁ τσιμεντένιος ὄγκος γιὰ νὰ βρεθῆ καὶ νὰ διορθωθῆ ἡ βλάβη; Ὁ ἀγωγός, ὅταν ἔγινε τὸ ἔργο, ἐτοποθετήθη στὸ κέντρο τοῦ τότε στενοῦ δρόμου τοῦ χωριοῦ, χωρὶς νὰ προβλέψῃ κανεὶς ἢ νὰ φαντασθῆ ὅτι θὰ ἀκολουθοῦσε ἡ διαπλάτυνση καὶ τσιμεντόστρωση τῶν δρόμων.

Ἐπίσης δὲν προεβλέφθη, ἐσφαλμένως ἐκ τῆς μελέτης, ἡ τοποθέτηση 3 - 4 «βανῶν» ὥστε νὰ ἀπομονοῦνται τμήματα τοῦ ὑδραγωγείου, ὅταν αὐτὸ πάθῃ κάπου κάποια βλάβη.

Ἔτσι, ἂν πάθῃ βλάβη κάπου, θὰ πρέπει νὰ κλεισθῆ ὅλη ἡ παροχὴ ἀπὸ τὴν δεξαμενή.

Κατόπιν αὐτῶν, ἡ Κοινότης πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ θέμα ἐξ ὑπαρχῆς κατασκευῆς ὑδραγωγείου τοῦ χωριοῦ, διότι τὸ νῦν ὑπάρχον, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ ἀχρηστευθῆ. Καὶ θὰ ποῦμε τὸ νερὸ νεράκι! Καὶ θὰ ξαναγυρίσουμε στὸν Κεφαλόβρυσο, νὰ κουβαλᾶμε μὲ τίς βαρέλες!

Εἴμεθα βέβαιοι, πὼς ἡ Νομαρχία Φωκίδος, ποὺ πάντοτε δείχνει τὸ ἐνδιαφέρον της διὰ τὰ θέματα τοῦ χωριοῦ μας, θὰ δώσῃ μιὰ λύση στὸ σοβαρὸ αὐτὸ πρόβλημά μας.

συνέχεια στὴν σελ. 4

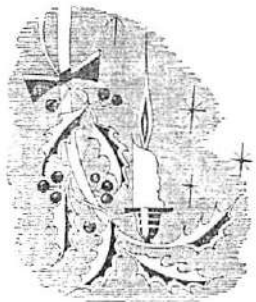

Σᾶς εὐχόμεθα
χαρούμενες
γιορτὲς

ΔΩΡΕΑΙ - ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης

Κατίνα Παπαναγιώτου δρχ. 1000 εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Ἀθανασίου

Κώστας Ρούλιας δρχ. 200

Ὑπὲρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων

Ἀθαν. Ἀπ. Σταθόπουλος δρχ. 200 εἰς μνήμην τῶν γονέων του

Αἰκ. Γεωργίου (Ἀμερική) δρχ. 200
Νίκος Καλαμαρᾶς » 100
Δημήτριος Κοτσιμπός » 100
Κούλα Κασδῆ » 100
Παν. Δ. Παπαπαναγιώτου » 100

Ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου:

Ἰωάννης Πολίτης δρχ. 500
Χρ. Ρούλιας (Ἡράκλεια) » 100
Ἀθαν. Ἀπ. Σταθόπουλος » 50

«ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1971 — ΑΘΗΝΑΙ

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης:
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ

Διευθυντὴς Συντάξεως:
ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΥΛΙΑΣ
Μενάνδρου 75 - Ἀθῆναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου:
ΒΑΣΙΛΗΣ ΡΟΥΤΖΟΥΝΗΣ
Βίκτωρος Οὐγκὼ 33 - Ἀθῆναι

— Κὶ δὴ ἰὲν ἡμέρα Χρ·στουγέννων! Οὐὼς νὰ μὴν ὑπάρχη Θιὸς καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς ἐν ὑπηρεσία διοῦντας κ' ἀξιοπρεπῶς τοὺ καθήκοιν ἐκπληροῦντας!

Ταῦτα ἐφθέγγετο ὀλασφημῶν καὶ φτύνων ὁ Ψησταριᾶς, ὁ λοχίας τῶν Εὐζώνων, βαδίζοντας ἐπί κεφαλῆς τοῦ εὐζωνικοῦ ἀποσπάσματος πρὸς καταδίωξιν τοῦ Γιοργαλῆ, διασήμου τῆς ἐπαρχίας ληστοῦ, ὅστις κατὰ τὴν νύχτα τῶν Χριστουγέννων, ἐνῶ οἱ χωρικοί ἐκκλησιάζοντο, ἐπωφελήθηκε τῆς ἀπουσίας τῶν κατοίκων, εἰσῆλασε στὸ χωριὸ καὶ ἐλεηλάτησε τὰ σπίτια, κλεφτολογήσας ὅλα τὰ χριστουγεννιάτικα σφαχτά, γουροῦνια, πουλερικά, κυνήγια καὶ λοικάνικα, γιαούρτες καὶ μυζήθρες, κοκόρια κι ἀρνάκια, ποὺ εἶχαν ἕτοιμα οἱ χωριανοί, καθαρισμένα, παστρεμένα, ἕτοιμα γιὰ ψήσιμο.

— Μηδὲ λειρί ἀπὸ κόκοιρα, μηδὲ μιξὲ δὲν ἄφησι οὐ ἀφιλότιμους!...

— Οὐ μὴν ἀλλά, οὐδὲ τὴν παροὐσίαν μας στοὺ χωριὸ δὲν ἔλαβι ὑπ' ὄψιν, ἔσκοιζε καὶ ξανάσκοιζε ὁ Ψησταριᾶς.

Μολαταῦτα τὸ θέβαιο εἶναι ὅτι ἡ παροὐσία τοῦ λοχία Ψησταριᾶ στὸ χωριό, πολὺ συντέλεσε στὴν ἐπιτυχία τῆς χριστουγεννιάτικης αὐτῆς

Νέα τοῦ συλλόγου

- Ὁ ταξίαρχος χωρ)κῆς κ. Δημ. Χρονόπουλος ἀνέλαβεν καθήκοντα Διοικητοῦ Χωρ)κῆς Φωκίδος.
- Ὡς διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας Φωκίδος ἐτοποθετήθη ὁ κ. Κων. Δημητράκος.
- Ἀνέλαβεν τὰ καθήκοντά του ὁ νέος Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Φωκίδος κ. Εὐάγγ. Καρκάνης.

Ἱστορίες τοῦ χωριοῦ

Τὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο

κλοπῆς. Ἀπὸ θραδὺς εἶχε διαδοθῆ στὸ χωριὸ ὅτι θὰ πιοενρίσκετο καὶ ὁ λοχίας «οὺ κιπιτὰν Ψησταριᾶς, μετὰ τοῦ ὑπ' ἐμὲ ἀποσπάσματος», κ' ὅλα τὰ δροσᾶτα καὶ μεστωμένα θηλυκὰ τοῦ χωριοῦ ἔτρεξαν νὰ κλησιστοῦν καὶ μαζί μ' αὐτὰ κι' ὅλες οἱ κοκκινομάγουλες καὶ χαμηλοβλεπούσες, ὅλες οἱ μαγιόλες κ' οἱ κρινόστηθες κοράδες.

— Στρίψ' του κατακαϋμένε Ψησταριᾶ, στρίψ' του τοὺ μαίρου, στρίψ' του!... ἔσκουζαν οἱ εὔζωνοι ὅταν εἶδαν ὅλο αὐτὸ τὸ γυναικομάνι στὴν ἐκκλησιά.

Αὐτὴ ὅμως ἦταν καὶ ἡ αἰτία, ποὺ ὅλο τὸ χωριὸ εἶχε ἐρημωθῆ τὴν ἱστορικὴ ἐκείνη νύχτα τῶν Χριστουγέννων, καὶ σὲ σημεῖο τέτοιο μάλιστα, ποὺ νὰ θρῆ ὁ Γιοργαλῆς ὁ Γκιόσσας καὶ τὰ παλληκάρια του καιρὸ ν' ἁρπάξοιν ὅλα τὰ σφαχτά...

⁂ ⁂ ⁂

Ἔλειπε στὴν ἐκκλησιὰ ὁ Ψησταριᾶς κι' οἱ εὔζωνοί του! Τ' ἀγκιστροειδὲς μουστάκι του ψάρευε κορίτσια, ἡ λιγερή του μέση ἔσφαζε, οἱ ἄντζες του οἱ χιτὲς καὶ οἱ καλλίγραμμες, μέσα στὴν πλεκτὴ τὴν κάλτσα τὴν εὐζωνική, ἦταν γιαταγάνια γιὰ τὶς καρδιὲς τῶν θηλικῶν, τὰ μάγουλά του τὰ κόκκινα κολάζανε ἀνθρώπους.

— Ἄχ! Κείνη ἡ Ρηνούλα τοῦ παπᾶ, πολὺ τὸν σοβαρὸ μᾶς κάνει!

Νά την, ἐκεῖ μπροστά του, δίπλα του σχεδόν, δροσερὴ καὶ πιπεράτη καὶ γαϊτανοφρυδοῦσα, παχουλούτσικη, γλυκειὰ κ' ἀχόρταγη, σὰν χριστουγεννιάτικο τσουρέκι.

— Μὲ μέλι καὶ μὲ ζάχαρη τὴν ζύμωσ' οὐ παπᾶς!... σκεφτόταν ὁ Ψησταριᾶς.

Κι' ἄναβε ὅλος, τὰ ρουθούνια του ἀνοιγόκλειναν σὰν τοῦ φοινισμένου ἀλόγου, κ' ἡ παρθενικὴ τῆς κόρης μυρωδιά, ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ τὰ ροῦχα της, σὰν ξηροῦ βασιλικοῦ, σὰν κυδωνιοῦ μοσχάτου ἀνάσασμα, τὸν μέθαγαν!...

— Οὔχ Χρ·στούλη μου! Πάω!... Κουλάστηκα ἀπόψε!...

Τὴ στιγμὴ λοιπὸν ἐκείνη τῆς ἐρωτικῆς πιρκαϊᾶς, οὐ Μήτρους οὐ Φοιν.τούλας, ὁ πιστικός, ἐμπῆκε μέσα στὸ ναὸ φωνάζοντας, διέκοψε τὴ λειτουργία καὶ ἀναστάτωσε τοὺς χριστιανούς:

— Οὐ Γιοργαλῆς ἔκλιψι τοὺ χωριό!

— Οὐρέ, τί λές, οὐρέ;

— Τοὺς εἶδα μὲ τὰ μάτια μ', κριὰς γιὰ κριατάκι δὲν ἔμεινε σί σπίτι!...

Οἱ χωριανοὶ ἔτρεξαν ἀμέσως ἔξω. Κι ὁ Ψησταριᾶς, φρικτὰ θυμωμένος, πῆρε τ' ἀπόσπασμα καὶ ροβόλησε ἔξω ἀπ' τὸ χωριό, στὸ δάσος, βλαστημώντας καὶ φτύνοντας, ἀνάθεματίζοντας καὶ καταρώμενος:

— Κί δὴ ἰὲν ἡμέρα Χριστουγέννων! Καὶ καθ' ἣν στιγμὴν μισοκαταφέραμε κί τοὺ τσουπί!...

Βλαστημούσανε κ' οἱ εὔζωνοι ἀπὸ κοντά. Βλαστημούσανε ὄχι γιὰ λόγους τῆς καρδιᾶς, ἀλλὰ γιὰ στομαχικοὺς τοιούτους. Νηστικοί, θεονήστικοι, ἐξαντλημένοι ἀπὸ τὴ Σαρακοστή, θγῆκαν ἀπὸ τὴν ἐκκλησιά, ἀφοῦ ἁρπάξανε τοὺς γκράδες, κ' ἄρχισαν τὸ κυνήγι τοῦ ληστοῦ. Βελονιὲς παγωνιᾶς ἀπ' ἔξω, θελονιὲς πείνας ἀπὸ μέσα.

— Οὔτ' ἀντίδουρου οἱ μαῦροι! οὔτ' ἀνασασμό! Χριστοὺμερα! Ἀνήμερα Χριστοῦ!... Ἄϊντε, οὐρὲ χαντακουμένε Γκιόσσα κι' ἔννοια σου!...

Καὶ γύριζαν τὸ δάσος γρήγοροι, τρεχάτοι σὰν ἀνεμοστρόβιλος.

— Τὰ ρουθούνια σας τέσσερα, ἀνέκραζε, κάθε τόσο ὁ λοχίας. Στὴν παραμικρότερη κνίσαν ἴν θὰ οὐσφρανθοῦμεν, ἔφοδος!...

— Ἄντι οὐρὲ Γκιόσσα, κί ποῦ θὰ μοῦ πᾶς!...

Ἤ!δη, ὁ οὐρανὸς ἄρχισε νὰ γαλακτώνη. Σκοτωμένοι, κουρασμένοι, πεθαμένοι ἀπὸ τὴν πεῖνα, πεινωμένοι, μὲ τὶς μύτες καὶ τ' αὐτιὰ κρουσταλλισμένα, κάθησαν οἱ ἄνδρες στὸ πιὸ πικνὸ μέρος τοῦ δάσους, κοντὰ στὸ «ψηλὸ τὸ ἔλατο».

— Οὐρὲ πλί ἔγινε! ἀνέκραξε ὁ λοχίας, ἐννοῶν τὸ ληστή. Σκίστηκε ἡ γῆς καὶ τοὺς κατάπιε!

— Κί τοὐτη ἡ ἀφιλότιμη γουργουρίζ' ἀσυνειδήτως, πρόσθεσε ὁ δεκανεύς, δείχνοντας τὴν κοιλιά του.

Οἱ ἄνδρες οὔρλιαζαν σὰν πεινασμένοι λύκοι. Τὰ κόκκινά τους φέσια, ποὺ τοὺς θύμιζαν χριστουγεννιάτικες θυσίες, τοὺς ἐρεθίζανε ἀγρίως. Τοὺς ἐρχόταν νὰ τὰ θγάλοινε καὶ νὰ τὰ φᾶνε.

Τὰ πράγματα ἄρχισαν νὰ παίρνουν ἐπίφοβους τρόπους, σὰν ὁ στρατιώτης Πρέντζας ἄρχισε νὰ ὁσμίζεται ἀνησυχαστικῶς καὶ ἀνησυχαστικότερα ἀκόμη νὰ ταράζεται.

— Κριὰς μυρίζ' κὶρ - λοιχία!

Τώρα κ' οἱ ἄλλοι ἄνδρες ἀνησύχησαν. Οὔ Τυρόγαλος, οὐ Μπλιαταριᾶς, οὐ Παρταούλας, οὐ Σπληνάντερος, οὐ Τραχανᾶς, ἄρχισαν ὁσφραινόμενοι.

— Οὐρ' καλὰ λέει. Κριατάκα μυρίζ'!

Οἱ ἄνδρες ἠλεκτρίστηκαν. Μιὰ μυρωδιά, πράγματι, κρέατος ὠμοῦ γαργαλιστική, τρελλαίνουσα, ἀπὸ κάπου ἔφτανε. Ἀλλ' ἀπὸ ποῦ; Ὅλοι συνταράχτηκαν καὶ σὰν πεινασμένοι τσάκαλοι σκορπίστηκαν μυριζόμενοι τὰ γύρω. Φωνὲς σὰν πνιγμένα ἀλιχτίσματα ἀκουγόντουσαν:

— Κριὰς μυρίζ'... Κριατάκι!...

Ἄξαφνα μιὰ κραυγὴ ἀπ' τὸ μεγά-

Συνέχεια στὴν σελ. 3

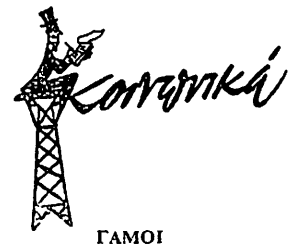

ΓΑΜΟΙ

- Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Διονυσίου Πατρῶν ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ σμηναγοῦ Σπυρίδωνος Ρούλια μετὰ τῆς Δεσποίνης Ζωγράφου.
- Στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἁγ. Ἀναργύρων Ἀττικῆς ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ Ἰωάννου Εὐγ. Ρούλια μετὰ τῆς Κρυστάλλως Στεργιοπούλου.
- Στὴν Καλοσκοπὴ ἔγιναν οἱ γάμοι τοῦ Χρήστου Ρούλια μετὰ τῆς Μαγδαληνῆς Χαμηλοῦ.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

★ Ἡ Κούλα, σύζυγος τοῦ Κώστα Ρούλια, ἐγέννησε κοριτσάκι.

★ Ἐπίσης κοριτσάκι ἐγέννησε ἡ σύζυγος τοῦ Τάκη Κασδῆ.

★ Ἀγόρι ἐγέννησε ἡ Ἀσημίνα Τσολάκα (κόρη τοῦ Ἀθαν. Ἰ. Ρούλια).

ΘΑΝΑΤΟΙ

✝ Εἰς κλινικὴν τοῦ Πειραιῶς ἀπεβίωσε ὁ ἔνθερμος φίλος τοῦ χωριοῦ μας Εὐθύμιος Ἀσημάκης (πεθερὸς τοῦ Σπύρου Πολίτη).

— Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ἰωάννης Παπαπαναγιώτου, μετὰ τὴν ἀποφοίτησή του ἐκ τῆς Σχολῆς Πολέμου, ἐτοποθετήθη ὡς διοικητὴς τῆς ΣΕΤΤΑ.

— Ὁ ἐπισμηναγὸς Ἰωάν. Ἀποστολόπουλος, μετετέθη εἰς Λάρισσαν.

— Ὁ Σπῦρος Ρούλιας, προήχθη στὸν βαθμὸ τοῦ σμηναγοῦ.

— Ὁ καθηγητὴς Σπῦρος Πολίτης μετετέθη στὴν Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία Λαρίσσης.

— Ὁ Νικόλαος Μαραβέλης εἰσήχθη στὴν Σχολὴ Ἱκάρων.

— Ὁ Δημήτριος Ἰωάν. Κοτσιμπός, προήχθη στὸν βαθμὸ τοῦ ὑπομηχανικοῦ Ο.Τ.Ε.

— Ὁ Νικόλαος Ἰωάν. Ρούλιας, ἐπανελθὼν ἐξ Αὐστραλίας, ὅπου εἶχε μεταναστεύσει πρό ἑπταετίας, ἐγκατεστάθη στὴν Ἀθήνα καὶ μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφό του Εὐθύμιο, ἄνοιξε Συνεργεῖον Γενικῶν Ἐπισκευῶν Αὐτοκινήτων στὴν λεωφόρον Πέτρου Ράλλη 24 (τηλ. 507-614).

— Τὸ Συνεργεῖον Ἐπισκευῶν Αὐτοκινήτων τοῦ Τάκη Κασδῆ μετεφέρθη στὴν ὁδὸν Ἀγαθουπόλεως 101 (ἀριθμ. τηλ. 845-439).

☛ ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΟΛΟΙ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

☛ ΠΡΟΤΕΙΝΑΤΕ ΣΕ ΓΝΩΣΤΟΥΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΥΣ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΟΥΝ ΕΠΙΤΙΜΑ ΜΕΛΗ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ.

☛ ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ ΤΟ ΕΡΓΟ ΜΑΣ.

Χριστουγεννιάτικες ἀναμνήσεις

— «Τάκη, ἔ Τάκη», ἀκούστηκε ἡ φωνὴ ἀπ' ἔξω. "Αντε νὰ ξεκ'νήσουμε γιὰ τὸ τραγούδ'. Νὰ πάρ'ς καὶ μιὰ μεγάλ' ματσούκα γιὰ τὰ σκ'λιά. Καί τ' μαρούδια σ', νὰ βάλουμε μέσα τὰ καρύδια, τὰ μῆλα καὶ ὅ,τ' ἄλλο μᾶς φ'λέψ'νε.

"Ηταν ὁ Δῆμος. 'Ανταμώσαμε ἀπ' ἔξω. Οἱ παρέες γιὰ τὰ κάλλαντα εἶχαν ἀνταμώσει. Δυο - δυὸ παιδιά. 'Εγὼ μὲ τὸ Δῆμο. 'Ο Γιῶργος μὲ τὸν Κώστα. Κι' ἄλλοι τὸ ἴδιο.

Καί ξεκινήσαμε γιὰ τὰ κάλλαντα, γιὰ τὸ «τραγούδ'», ὅπως τὰ λέγαμε.

— 'Από ποῦ θ' ἀρχίσουμε;

— 'Απ' τοὺν πάτου στὸ χωριό. 'Απ' τ' Παστέλα!

Οἱ μαρούδες ἦταν περασμένες στὴν πλάτη μας. Οἱ ματσοῦκες καί τὰ ραβδιά, γιὰ ν' ἀντιμετωπίσουμε τὰ θεώρατα μαντρόσκυλα, στὰ χέρια.

— Θειά, ὥρα θειά. Τὸ ἔχ'ς δεμένο τὸ σκ'λί; Νὰ μὴ μᾶς φάη; Κράτα το.

Μπήκαμε στὸ σπίτι.

— Νὰ τραγ'δήσουμε;

— Τραγ'δᾶτε!

'Ακουμπήσαμε στὰ ραβδιὰ καί ἀρχίσαμε:

«Καλὴν ἡμέραν ἄρχοντες,
ἂν εἶναι ὁρισμός σας,
Χριστοῦ τὴν θείαν γέννησιν
νὰ πῶ στ' ἀρχοντικό σας.
.....

— Χρόνια πολλά, καί τ' χρόν'.

Μᾶς φίλεψαν καρύδια, σταφίδες καί μῆλα. Σὲ ἄλλα σπίτια μᾶς ἔδωσαν καί λεφτά. Αὐτὰ τὰ μελετάγαμε ἀπὸ πρίν.

— Θὰ πάρουμε λεφτὰ στὸ γερο - Θύμιο, στὸ γέρο - Κώστα, στὸν Παπᾶ, στὸν μπάρμπα Παναϊώτ', στὸν...

Καί κάναμε ὄνειρα τί θὰ ἀγοράσουμε μὲ τὸ μερίδιό μας στὸ μαγαζὶ τοῦ Πουρνάρα ἢ τοῦ Ρούλια.

— 'Εγὼ θὰ πάρου καιραμέλλες καί λοικούμα!

— 'Εγὼ θὰ πάρου μολύβ' καί τετράδια!

— 'Εγὼ θὰ πάρου στραγάλια!

Δὲν εἴχαμε καί τίποτα ἄλλο ἀπ' αὐτὰ στὸ χωριό!

"Ενα - ἕνα περνάγαμε μὲ τὴ σειρὰ ὅλα τὰ σπίτια.

— Καί πρέπ' νὰ πᾶμε στοὺν σπίτ' γλήγουρα, γιατ' πρέπ' νὰ μὲ λούσ' ἡ μάνα μ'. Ξέρ'ς, δὲ λούζονται ὥς τ' Φωτῶν.

— 'Αλήθεια! γιατ' ἔρχουνται τὰ Καλλ'καντζούρια.

— Εἶδες ἐσὺ ποτὲ Καλλ'καντζούρ';

— 'Εγὼ ὄχ'. Μ' λέει ὁ πατέρας μ' ὅτ' ἔχ'νι κέρατα, μακριὰ οὐρά, γένεια, εἶν' λιγνοί κι ἀδύνατ' καί κρατᾶν ἕνα δ'κούλ'. Μπαίν'νε μέσ' στὰ σπίτια ἀπ' τοὺ μπουχαρί. Μαγαιρίζ'νε τὰ φαγιὰ π' θὰ βροῦν ξεσκέπαστα. Κατουρᾶν τὴ στάχτ'. Πιάν'νι ὅποιον πάει ν' ἀλέσ' στὸ μύλο. 'Εμεῖς ἀλέσαμε τ'ν πρώτ' ἑβδομάδα.

— 'Εμένα μοῦ' πε ὁ πατέρας μ' ὅτ' τὰ καλλικαντζούρια, ἔχ'νε ἕνα δέντρο μεγάλο π' κρατάει τὴ γῆ καί μὲ τὰ τσεκούρια τὸ κόβ'νε. Γκάπ. Γκούπ. Γκάπ, γκούπ. "Ολο τοῦ χρόνου. Καί μόλις κοντεύει νὰ κοπῆ, ἔρχονται τὰ Χριστούγεννα. 'Αφήν'νε τότε τοῦ δέντρου μ'σοικομένου κι ἔρχονται μὲ τσ' ἀνθρώπ'ς. Κάθονται ὥς τ' Φωτῶν, δώδεκα μέρες. Καί τότε, μόλις ὁ παπᾶς παίρνει τ'ν ἁγιαστούρα γιὰ τὸν 'Ιορδάν', ποδοτσακίζονται,

«Φεύγεστε νὰ φεύγωμαι.
"Ερχεται ὁ ζουρλόπαπας
μὲ τὴν ἁγιαστούρα του
καί μὲ τὴ βρεχτούρα του.»

Καί φεύγ'νι γιὰ νὰ γυρίσ'νι τ'ν ἄλλ' χρονιά. Κι ἅμα γυρίζ'νε στοὺν τόπου τ'ς, βρίσκ'νε τοὺ δέντρου θρεμμένου. Καί ξαναρχίζ'νε νὰ κόβ'νε ἀπ' τ'ν ἀρχή.

"Ετσι, τραγουδῶντας καί κουβεντιάζοντας, φτάσαμε στὸ μεσαῖο μαχαλᾶ. 'Εδῶ ἀνταμώσαμε τὴν παρέα ποὺ ἔσφαζε τὰ χοιρινά. Μπροστὰ ὁ μπόγιας ὁ σφάχτης. Κι ἀπὸ κοντὰ τέσσεροις - πέντε ἄλλοι. Παρέες - παρέες κι αὐτοί πῆραν μὲ τὴ σειρὰ τὰ σπίτια, νὰ σφάξουν τὰ γουρούνια ποὺ ἕναν ὁλόκληρο χρόνο κάθε οἰκογένεια ἔτρεφε γιὰ τίς μέρες αὐτές. Τοὺς ἀκολουθήσαμε στὸ πρῶτο κατοῦ ποὺ μπῆκαν. Τὸ θεώρατο γουρούνι, 130 ὥς 150 ὀκάδες, τοὺς μυρίζεται κι ἀγριεύει. 'Αρχίζει νὰ στριφογυρίζη ἀνήσυχο καί νὰ γουρλίζη. Οἱ σφαχτάρηδες τὸ βλέπουν, ὑπολογίζουν πῶς θὰ τοῦ βάλουν χέρι. Ξάφνου ἕνας ρίχνεται πάνω του. Τὸ πιάνει ἀπὸ τὰ πόδια καί τὸ ρίχνει κάτω. Οἱ ἄλλοι ὁρμᾶνε. Τοῦ πιάνουν τὰ πόδια, τοῦ κρατᾶνε τὸ κεφάλι χάμω ὀπὸ τ' αὐτιά. 'Ο μπόγιας βγάζει τὸ μαχαίρι του καί χράπ! τὸ καρφώνει στὸ λαρύγγι.

— Κρατᾶτε καλά. Τὸ νοῦ σας.

Τὸ γουρούνι σκούζει, κλωτσάει. Τσαμπούνα τὸ αἷμα. Κλωτσάει πιὸ δυνατά. Σπαρταράει. Κι ὕστερα... σταματάει. Αὐτὸ ἦταν. 'Η νοικοκυρὰ φέρνει σ' ἕνα κεραμίδι ἀναμμένα κάρβουνα καί λιβάνι. Τὰ ρίχνουν στὸ σφαγμένο λαιμό.

— Καί τ' χρόν'. Χρόνια πολλά.

— «'Οσὲ τοῦ ἔρμου, λέει ὁ μπόγιας. Αὐτὸ ἦταν θεῖο. Παρὰ λίγο νὰ μ' φύγ' τοὺ μαχαίρ' καί νὰ πάθου ὅ,τ' ἔπαθε ὁ μακαρίτ'ς ὁ γερο - Λιᾶς».

Κι ὅλοι ἔλεγαν γιὰ τὸ γερο - Λιά, ποὺ πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ὅταν πῆγε νὰ σφάξη τὸ γουρούνι του, ἐκεῖνο τινάχτηκε κι ἔτσι τὸ μαχαίρι καρφώθηκε στὸ μπούτι τὸ δικό του, τοὔκοψε μιὰ μεγάλη φλέβα καί πέθανε ἀπὸ αἱμορραγία.

'Εμεῖς παρακουθούσαμε τὸ σφάξιμο. Περίεργοι, ἀλλὰ καί μὲ σκοπό.

— Μπάρμπα, θὰ μ' δώσ'ς ἐμένα τ'ν κατ'ρήθρα! Θὰ τ'ν κάμου φούσκα!

'Η μεγάλη μας ἐπιθυμία καί χαρὰ ἦταν νὰ μᾶς δώσουν κείνη τὴν ἡμέρα τὴ φούσκα ἀπὸ κάποιο γουρούνι, γιὰ νὰ τὴ φουσκώσουμε καί νὰ παίξουμε. Τότε δὲν εἴχαμε ἄλλα μπαλόνια, ὅπως τὰ σημερινὰ παιδιά. Οὔτε παιγνίδια!

"Υστερα ἡ παρέα ξεκοίλιασε τὸ χοιρινό. Χώρισαν τὰ ἄντερα, γιὰ νὰ κάμουν οἱ νοικοκυρὲς τίς γιοματιὲς μὲ ρύζι καί μυριστικὰ καί τὰ λουκάνικα. "Εβγαλαν τὰ σηκοτοπλέμονα, τὰ πλύνανε κι ὕστερα τὰ ἀνοίξανε μὲ πλάγια ξύλα στὴν κοιλιὰ καί τὸ κρεμάσανε ἀπὸ τὰ πόδια σ' ἕνα πάτερο στὸ χαγιάτι γιὰ νὰ στραγγίση καί νὰ παγώση, ὥς τὴν τρίτη ἡμέρα, τοῦ 'Αγίου Στεφάνου, ποὺ θὰ τὸ γδάρουν, θὰ τὸ λιανίσουν. Θὰ λιώσουν τὴ γλύνα, θὰ φτιάσουν τίς τσιγαρίθρες, τὸν παστιλᾶ, τὰ λουκάνικα καί δὲν θ' ἀφήσουν νὰ πάη χαμένο οὔτε κοκκαλάκι.

'Η νοικοκυρὰ ἔφερε καρύδια καί κρασί. "Ολοι πίνουν.

— Εἰς ὑγείαν. Χρόνια πολλά. Καί τ' χρόν' τρανύτερο.

Οἱ σφαχτάρηδες ἔφυγαν, γιὰ νὰ πᾶνε σὲ ἄλλο κατοῦ. Σὲ λιγάκι ἄλλος σκουσμὸς ἀκούστηκε. Πάει κι αὐτό.

'Εμεῖς συνεχίσαμε τὸ τραγούδι στὸ παραπάνω σπίτι.

— Θειά, νὰ τὰ ποῦμε;

Δὲν μᾶς ἄφησε νὰ τὰ ποῦμε.

— Δὲν τραγ'δᾶμε παιδάκι μ'.

Καί μᾶς φίλεψε, χωρὶς νὰ τραγουδήσουμε, γιατὶ εἶχε πεθάνει τελευταία κάποιος δικός της καί κράταγε πένθος.

Συνεχίσαμε τὸ τραγούδι στὸν ἀπάνω μαχαλᾶ. Βρήκαμε τὴ θειὰ Κώσταινα ποὺ ἔφτιαχνε τὸ Χριστόψωμο, κεντημένο μὲ καρύδια καί σταφίδες ποὺ συμβόλιζαν τ' ἀρνιὰ καί τὰ κατσίκια. Στὴ μέση τὸ σφράγισε μὲ τὸ «ὁλόγερο», τὴ σφραγίδα τῆς λειτουργιᾶς, ποὺ θὰ εὐλογοῦσε τὴν ἄλλη μέρα — ἀνήμερα — ὁ παπᾶς, ὅταν θὰ περνοῦσε ὅλα τὰ σπίτια, γιὰ νὰ σηκώση τὰ ὑψώματα καί νὰ ψάλλη,

«'Η γέννησίς σου Χριστὲ
ὁ Θεὸς ἡμῶν
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς
τὸ τῆς γνώσεως...»

Τραγουδήσαμε καί στὴ θειὰ Κώσταινα, κι αὐτὴ μισοαλευρωμένη μᾶς φίλεψε ὅ,τι εἶχε. "Ετσι φτάσαμε στὸ τελευταῖο σπίτι, στὴν κορφὴ τοῦ χωριοῦ, ψηλὰ στὸν Κεφαλόβρυσο.

«Στὸ Χάνι, θὰ πᾶμε;» Τότε ἀκόμα τὸ Χάνι τοῦ Στάθη ὑπῆρχε. Δὲν τὸ εἶχαν κάψει οἱ 'Ιταλοί.

«— "Οχι, γιατ' ἀργήσαμε. Κάτσε νὰ μοιράσουμε.»

Σταματήσαμε σὲ μιὰ μεριὰ στὸ δρόμο καί ψαχτήκαμε. Βγάλαμε ὅ,τι εἴχαμε στίς τσέπες καί στίς μαροῦδες μας καί τὰ μοιράσαμε. Μετρήσαμε τὰ λεφτά. Τὰ μοιραστήκαμε στὰ ἴσα κάνοντας ἐπανάληψη:

«— Τοῦτο μᾶς τὄδωσε ὁ παπᾶς, τὸ τάλληρο ὁ γερο - Θύμος, τὸ δεκάρικο ὁ γερο - Κώστας, τὸ δίφραγκο ὁ...». Τὰ καρύδια τὰ μοιράσαμε χοῦφτες - χοῦφτες. Τὰ μῆλα, τὰ κυδώνια, τὰ ρόδια ἕνα - ἕνα. «Τοῦτο δ'κό μ'. Κεῖνο δ'κό σ'». Εἴχαμε καί μερικὰ σταφύλια σταφιδωμένα, ἀπ' αὐτὰ ποὺ κρεμᾶνε στὸ ταβάνι, γιομάτα κάπνα καί σκόνη. Φάγαμε μερικὰ χωρίς οὔτε νὰ τὰ πλύνουμε. Μὰ τί νόστιμα ποὺ ἦταν!

Ξανάβαλε ὁ καθένας στὴ μαρούδα του τὸ μερίδιό του καί γυρίσαμε στὰ σπίτια μας, γεμάτοι χαρά, εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴ συγκομιδή μας. Τί κι ἂν ἦταν ἔτσι φτωχὴ καί λιγοστή! 'Η ψυχή μας ὅμως ἦταν πλούσια καί ξεχύλιζε ἀπὸ χαρά!

«— Καί τ' χρόν'.» Φτάσαμε στὸ σπίτι. Πετάξαμε τίς ματσοῦκες στὴν αὐλὴ καί τρέξαμε ὁ καθένας μέσα στὸ σπίτι. 'Η μάνα μας περίμενε νὰ μᾶς λούσῃ. "Επρεπε νὰ κοιμηθοῦμε νωρίς, γιὰ νὰ ξυπνήσουμε τὸ πρωὶ μὲ τὸν γλυκὸ ἦχο τῆς καμπάνας, νὰ φορέσουμε τὰ καλά μας καί νὰ πᾶμε στολισμένοι στὴν ἐκκλησιὰ νὰ ἀκούσουμε τοὺς Χριστουγεννιάτικους ὕμνους καί νὰ ψάλλουμε μαζὶ μὲ τοὺς 'Αγγέλους.

«'Η Παρθένος σήμερον
τὸν ὑπερούσιον τίκτει
καί ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον
τῷ ἀπροσίτῳ, προσάγει...»

Π. Κ. Π.

Τὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο

Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 2

λο ἔλατο σὰν θριαμβευτικὸ ἀλάλαγμα ἀκούστηκε:

— Τὰ βρῆκα, κὺρ - λοχία!

— Ποῦνα, οὐρὲ Περέντζα; ξεφώνησεν ὁ Ψησταριᾶς, πηδῶντας τοὺς θάμνους σὰν λιοντάρι νηστικό, ποὺ ρίχνεται ἐπάνω σὲ ζαρκάδι.

— Στοὺ «μιγάλου ἔλατου»!

Σὲ μιὰ στιγμὴ, ὅλοι οἱ εὔζωνοι βρέθηκαν ἐκεῖ κι' ὅλοι κύτταζαν τὸ δέντρο. Θεῖο, μεγαλοπρεπές, κατιαυγαζόμενο ἀπὸ τίς χρυσορούδινες ἀκτίνες τοῦ ἀνατέλλοντος ἥλιου, σὰν ὑπερφυσικὸ καί σὰν ὑπέρογκο ὑψωνόταν τὸ ἔλατο, σὰν τεράστιο δέντρο Χριστουγέννων, ἀπὸ κάθε κλαδί τοῦ ὁποίου κρέμονταν ὡς δῶρο χριστουγεννιάτικο, μαϊμηνὰ γουρουνόπουλα καί μεγάλα κομμάτια κρέατος ροδοκόκκινα καί χιονᾶτα ἀπὸ πάχος, χρυσοκίτρινα κοτόπουλα γυμνά, ὁλόγυμνα σὰν ὁδαλίσκες, καί μὴ περιμένοντας τίποτα ἄλλο παρὰ τὴ σούβλα καί τὴ φωτιὰ νὰ τὰ χρυσορροδίσῃ.

Κρέμονταν ἀκόμη τσαντίλες γεμάτες κάτασπρο τυρί, καρβάρες μὲ γιαούρτι φρέσκο, μεζέδες καί γαλακτερὰ χριστουγεννιάτικα. Κι' ὁ πρωϊνὸς ἥλιος ὁ ὁλόχρυσος, ἐσκόρπιζε τριαντάφυλλα στὸ δέντρο τὸ θαυματουργό, ἐσπινθήριζε ἡ πάχνη, ποὺ ἄφθονη στοὺς σταυροτοὺς κλάδους καθότανε σὰν σκόνη ἀπὸ διαμάντια σὰν ρουμπίνια καί τοπάζια κι' ἀμέθυστοι θρυμματισμένοι ποὺ πάνω στὸ δέντρο πέσανε.

— Θᾶμα, οὐρέ! Θᾶμα ἔγινε τοῦ Χριστοῦ! ἔσκουζε ὁ λοχίας.

— Θᾶμα! Κριάς! οὐρλιαζαν ἀπὸ πεῖνα καί ἀπληστία καί οἱ εὔζωνοι.

— Ὑχού, οὔ, οὔ, χά, οὔ, οὔ! Κριατάκα! κραύγαζαν ὅλοι βουερὰ καί ἀπαίσια.

— Φοντιά, μουρὲ παιδιά! Φοντιὰ κι λίθηκα οὐ ἔρμους ἀπ' τὴν πεῖνα! Μὰ τί εἶχε ἄρα γε συμβῆ;

Νά, ὁ Γκιόσσας καί τὰ παλληκάρια του, τιγλωμένοι ἀπὸ τὴν πεῖνα, ἔκλεψαν τὰ χριστουγεννιάτικα τοῦ χωριοῦ σφαχτά, μὰ σὰν εἶδαν πῶς φτάνει ἀπὸ κοντὰ τους τὸ ἀπόσπασμα, θεώρησαν καλὸ νὰ τὰ κρύψουν στὸ μεγάλο ἔλατο, γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ φύγουν λεύτεροι κι' ὕστερα νὰ ξαναγυρίσουν νὰ τὰ πάροιν!

— Φοντιά, οὐρέ, κί πέθανα οὐ μαύρους! ἔσκουζε ὁ Ψησταριᾶς.

'Η φωτιὰ ἑτοιμάστηκε ἀμέσως καί δὲν ἄργησε ν' ἀρχίση τὸ φαγοπότι...

⁂ ⁂ ⁂

Τὸ βράδυ τὸ ἀπόσπασμα ξαναγύρισε στὸ χωριό, γεμᾶτο ἀπὸ περηφάνεια καί «γουγοκοφίδια»! Μπροστὰ ἀπ' ὅλους ὁ λοχίας βάδιζε ἀρειμάνιος καί καλοχορτασμένος κι' ἀκολουθοῦσαν οἱ εὔζωνοι τραγουδῶντας:

Ρήνα μ' Παπαρήνα μ',
μὴ φαρμακώνεσαι,
τὴν Κυριακὴ σὲ πάρ'νω
κι' ἐλευτερώνεσαι!

— Κί τ' χρόν', οὐρ' Χριστιανοί, καλὰ Χριστούγεννα!

Κι' ὅλο καί κιντάζανε κατὰ τοῦ παπᾶ τὸ σπίτι.

— Νὰ ζήσουμε, νὰ καλοπαντρεφτοῦμε μί καλό!...

— Καί τοῦ χρόνου, κὺρ - λοχία! ἀνεβόα πεινασμένο τὸ χωριό!...

⁂ ⁂ ⁂

Τὸ Χριστουγεννιάτικο δέντρο τῆς χρονιᾶς ἐκείνης οἱ εὔζωνοι ποτὲ δὲν θὰ τὸ λησμονήσουν. Μὰ οὔτε κι' οἱ χωρικοί. Μόνον ποὺ θὰ περιμένουν τοῦ χρόνου τὰ Χριστούγεννα ν' ἀρτυθοῦν καί νὰ γιορτάσουν κι' αὐτοί.

ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ ΑΠΟ ΤΟ ΟΙΝΟΧΩΡΙ

☞ Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Ἡ σφραγὶς τῆς Δασικῆς Ὑπηρεσίας Φωκίδος, στὴν ἀναδημιουργία τοῦ χωριοῦ μας, φαίνεται ἔντονα παντοῦ τὰ τελευταῖα χρόνια. Φέτος δέθεσε πιστώσεις διὰ τὸ «Νερὸ τῆς Παλιοκρανιᾶς», τὴν κατασκευὴν τσιμεντοδρόμων καὶ τὴν δενδροφύτευση τῆς περιοχῆς «Μπουλιάνας». Σύντομα ἐλπίζομε πὼς θὰ φτιάξη καὶ τὸν δασικὸ δρόμο Οἰνοχωρίου — Ἁγίου Βασιλείου καὶ τὶς ποτίστρες τοῦ νεροῦ τῆς «Σκληροῦς».

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΖΩΝΗ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Ἀποστολιᾶ, μὲ ἀπόφασίν του ζητεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς κτηνοτροφικὴ ζώνη ἡ περιοχὴ Ἁγίου Βασιλείου, ἡ ὁποία ὡς γνωστὸν εἶναι ἐπίδικος λόγω διαχωρισμοῦ τῶν ὁρίων τῶν Κοινοτήτων Οἰνοχωρίου — Ἀποστολιᾶ. Κατόπιν τούτου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Οἰνοχωρίου ἀπέστειλε ἔγγραφον πρὸς τοὺς ἀρμοδίους καὶ παρακαλεῖ πρῶτον νὰ μὴ χαρακτηρισθῇ ὡς Κτηνοτροφικὴ Ζώνη ἡ περιοχὴ αὐτή, διότι ἀκόμη εἶναι ἐπίδικος καὶ δεύτερον ζητεῖ νὰ συγκροτηθῇ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν καταμέτρησιν τῶν κτημάτων τῆς ἐπιδίκου περιοχῆς, δεδομένου ὅτι ταῦτα, κατὰ ποσοστὸν 95% ἀνήκουν εἰς κατοίκους τοῦ Οἰνοχωρίου καὶ μόνον 5% εἰς κατοίκους τῆς Ἀποστολιᾶ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον οὗτοι ἐκ προθέσεως ἀποκρύπτουν ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπόν τους.

ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΟΙΝΟΧΩΡΙΤΩΝ

Ἡ ἑταιρία Βοξιτῶν Παρνασσοῦ, ἔφτιαξε ἰδιωτικὸ δρόμο στὴν περιοχὴ Ἁγίου Βασιλείου τοῦ χωριοῦ μας, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν βοξιτῶν τῆς περιοχῆς αὐτῆς. Κατὰ τὴν διάνοιξιν τοῦ δρόμου, κατεστράφησαν πολλὰ κτήματα ἀνήκοντα εἰς Οἰνοχωρίτες. Κατόπιν τούτου προέβη εἰς ἀποζημίωσίν των πρὸς 2 δραχμὰς τὸ τετραγωνικὸ μέτρο. Ἐπειδὴ τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν κτημάτων τῆς περιοχῆς Ἁγίου Βασιλείου ἀνήκουν εἰς Οἰνοχωρίτες καὶ ἡ προκαλουμένη ζημία ἐλάπτει καὶ τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ χωριοῦ μας, νομίζομεν πὼς ἡ ἑταιρία θὰ ἔπρεπε νὰ διαθέσῃ καὶ πρὸς τὴν κοινότητά μας ἕνα χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν κάποιου ἔργου πρὸς ἀντιστάθμισιν τῆς προκαλουμένης ζημίας του.

ΟΙ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ ΤΩΝ ΟΔΩΝ

Πρὸ μηνῶν ἐτοποθετήθησαν παρὰ τοῦ Συλλόγου Μαυρολιθαριωτῶν, πινακίδες εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Μπράλλου — Ἀμφίσσης πρὸς Καστέλλια μὲ τὴν ἔνδειξιν «Καλοσκοπή — Μαυρολιθάρι — Πυρᾶ — Καστριώτισσα», ὡς καὶ ὁμοία εἰς τὴν διασταύρωσιν ἐντὸς τοῦ χωρίου Καστέλλια.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Διατί ὁ Σύλλογος Μαυρολιθαριωτῶν, ἀφοῦ ἀπεφάσισεν αὐθαιρέτως νὰ τοποθετήσῃ πινακίδας, δὲν ἀνέγραψεν εἰς αὐτὰς καὶ τὸ «Οἰνοχώριον», πρὸς τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ ἐπίσης ἡ ὁδὸς αὐτή; Διατί τουλάχιστον δὲν ἤλθεν εἰς ἐπαφὴν καὶ συνεννόησιν μετὰ τοῦ Συλλόγου Οἰνοχωριτῶν, ἂν ἦτο ζήτημα δαπάνης, ὥστε νὰ γίνῃ σωστὴ ἡ τοποθέτησις τῶν πινακίδων μὲ ἐνδείξεις ὅλων τῶν χωριῶν; Αὐτὴ εἶναι ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν Συλλόγων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν θεμάτων τῆς περιοχῆς;

Ἐρωτῶμεν ὡσαύτως τὸν κ. Νομάρχην: Ἡ τοποθέτησις πινακίδων εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν, εἶναι ἔργον τοῦ καθενός, ἢ μήπως ἡ Νομαρχία ἐν συνεννοήσει μὲ τὰς Κοινότητας, θὰ πρέπει νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ὀρθὴν τοποθέτησιν τῶν ἐνδείξεων τῶν πινακίδων τῶν ὁδῶν, εἰς τὰς διασταυρώσεις, ὥστε νὰ καθοδηγῶνται καὶ οἱ μὴ γνωρίζοντες τὴν περιοχήν; Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Νομαρχία θὰ προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ ἀτόπου αὐτοῦ. Ἄλλως, πᾶς ἐνδιαφερόμενος θὰ τοποθετῇ ὅπου καὶ ὅπως τοῦ ἀρέσῃ ἀκαλαισθήτους πινακίδας, πλησίον ἢ παραπλεύρως τῶν ἄλλων, μὲ ἐνδείξεις ἀναλόγους πρὸς τὰς συμπαθείας ἢ ἀντιπαθείας του. Τὸ θέαμα θὰ εἶναι πράγματι πολὺ γραφικόν!

Ἡ κονικλοτροφία καὶ ἡ δυνατότης ἀναπτύξεως

Διὰ τὴν ταχύρρυθμον ἀνάπτυξιν τῆς ἑλληνικῆς κτηνοτροφίας ἡ Ε.Σ.Ο.Π. ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Τέως Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ ἤδη Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ν. Μακαρέζου ἔλαβε νέα ριζοσπαστικὰ μέτρα.

Εἰς τὰ μέτρα ἀναπτύξεως τῆς κτηνοτροφίας περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῆς κονικλοτροφίας. Ἡ κονικλοτροφία εἶναι ἕνας κλάδος, ὁ ὁποῖος δύναται νὰ ἀναπτυχθῇ ἐπὶ ἐπιχειρηματικῆς βάσεως στὸ χωριό μας.

Εἶναι τὸ οἰκοδαπώτερον ζῶον τὸ ὁποῖον ἐκτιμᾶται ἰδιαιτέρως διὰ τὸ λευκὸν καὶ εὔγευστον κρέας του καὶ τὸ πολύτιμον γουνοφόρον δέρμα του.

Ἀπὸ πολλούς, καὶ δικαίως, θεωρεῖται μία ἀπὸ τὶς μελλοντικὲς λύσεις τοῦ κρεατοπαραγωγικοῦ προβλήματος τῆς χώρας μας.

Αἱ ἰδιότητες τοῦ κρέατος αὐτοῦ μὲ τὰ ὀλιγώτερα ἅλατα καὶ λίπη (ἐκ τούτου συνιστᾶται εἰς τοὺς καρδιακούς, στομαχικοὺς κ.λ.π.), τὸ εἶπτον καὶ θρεπτικὸν αὐτοῦ, τὸ καθιστοῦν τὴν ἰδεωδεστέραν τροφὴν διὰ τὸν Ἕλληνα καταναλωτήν, ὁ ὁποῖος ὡς ἐκ τῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν τοῦ ἑλληνικοῦ χώρου ἀρέσκεται περισσότερον εἰς τὰ ἐλαφρὰ κρέατα.

Ἀπὸ τοὺς εἰδικοὺς τονίζεται ὅτι ἕνα σύγχρονο ἐκτροφεῖο κονίκλων μὲ αὐτόματον ὑδροδότησιν καὶ ἡμιατόματον τροφοδοσίαν καὶ μὲ πληθυσμὸν 500 μητέρων, δύναται νὰ προσφέρῃ ἐτησίαν παραγωγὴν κρέατος 30 - 35 τόννων καὶ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὑπὸ ἑνὸς μόνον ἀτόμου.

Μία ἀπὸ τὰς ἐκλεκτὰς φυλὰς αὐτοῦ εἶναι ἡ τῆς Νέας Ζηλανδίας, ἥτις παράγει παράλληλα πρὸς τὸ κρέας της ὡραία λευκὴ καὶ πολύτιμη γούνα, ἡ ὁποία δύναται νὰ προσφέρῃ τὴν πρώτην ὕλην διὰ τὴν ἀνάπτυξιν βιοτεχνίας ἐπεξεργασίας καὶ ἀξιοποιήσεως τοῦ δέρματος καὶ τῆς γούνας.

Εἰς τὰ πλεονεκτήματα τῆς κονικλοτροφίας περιλαμβάνονται ἡ ἀπαίτησις ὀλιγαρίθμου προσωπικοῦ περιποιήσεως καὶ ἡ εὐκολος πρὸς τοῦτο ἐργασία.

Οἱ προσδευτικοὶ κάτοικοι τῆς ὀρεινῆς μας κοινότητος ἂς ἐξετάσουν τὸ ὅλον θέμα καὶ ἂς συμβουλευθοῦν ἐπ' αὐτοῦ τὰς ἀρμοδίας κρατικὰς ὑπηρεσίας, ἵνα κάθε πρωτοβουλία ἐπ' αὐτοῦ εἶναι θεμελιωμένη εἰς οἰκονομικὰ κριτήρια καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς κονικλοτροφίας βιώσιμος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΟΤΡΝΑΡΑΣ

Τὸ χωριό μας, στὴν προσπάθειά του νὰ ἀναδημιουργηθῇ, μετεβλήθη σ' ἕνα τεράστιο ἐργοτάξιο. Μπουλντόζες, γκρέϊτ, ὁδοποιητικὰ μηχανήματα, αὐτοκίνητα ἐργάζονται πυρετωδῶς. Ἀνωτέρω χαρακτηριστικὴ φωτογραφία ἀπὸ τὴν τσιμεντόστρωση τῶν δρόμων τοῦ χωριοῦ μας.

ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΒΟΘΡΑΣ

Τὸ ἔργον τῆς μεταφορᾶς ὕδατος ἀπὸ τὶς πηγὲς τῆς Καταβόθρας γιὰ τὴν ὕδρευση τῶν Κοινοτήτων Οἴτης — Μπράλλου κ.λ.π. μέχρις Ἀμφικλείας, θὰ ξεδιψάση τοὺς κατοίκους τῶν χωριῶν αὐτῶν, ποὺ σήμερα ὑποφέρουν ἀπὸ δίψα. Ἀλλὰ τὸ ἴδιο πρόβλημα ἀντιμετωπίζει καὶ ἡ Κοινότης Οἰνοχωρίου. Τὸ λιγοστὸ νερὸ τοῦ Κεφαλόβρυσου εἶναι ὄχι μόνον βαρὺ καὶ ἀκατάλληλο, ἀλλὰ πλέον αὐτοῦ, μόλις φτάνει γιὰ νὰ ποτίζουνται οἱ κῆποι μέσα στὸ χωριό. Ἐν ὄψει αὐτῶν ὑποβάλλομεν πρὸς τοὺς ἁρμοδίους Νομάρχας Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος καὶ τὰς ἁρμοδίας Τεχνικὰς Ὑπηρεσίας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως τὴν πρότασιν καὶ τὴν παράκλησιν νὰ διενεργηθῇ ὁ διὰ τῶν ὑπ' ἀριθμ. 8590/13.3.70 καὶ 8280/25.2 - 8.3.71 ἀποφάσεων τῆς Νομαρχίας Φθιώτιδος, ἱδρυθεὶς «Σύνδεσμος Ὑδρεύσεως Δήμων Ἀμφικλείας καὶ τῶν Κοινοτήτων Οἴτης, Μπράλλου κ.λ.π.,» διὰ τῆς συμμετοχῆς ἐν αὐτῷ καὶ τῆς Κοινότητος Οἰνοχωρίου τοῦ Νομοῦ Φωκίδος, ὥστε νὰ ὑδρευθῇ καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὸ μελλοντικὸ ὑδραγωγεῖο καὶ ἔτσι νὰ ποιῦν καὶ οἱ Οἰνοχωρίτες χορταστικὰ καλὸ νερό. Ἡ Κοινότης μας δέχεται τὴν ὁποιαδήποτε ἐπιβάρυνσιν, ἀρκεῖ νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ ἔργον καὶ εἰς τὸν Σύνδεσμον.

Εὐχαριστίαι διὰ τὸν κ. Ν. Μακαρέζου

Ὁ Σύλλογος Οἰνοχωριτῶν Παρνασσίδος, ἐκ μέρους ὅλων τῶν συγχωριανῶν μας, εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν τέως Ὑπουργὸν Συντονισμοῦ καὶ νῦν Β' Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Νικ. Μακαρέζον, διὰ τὴν χορήγησιν πιστώσεως δραχμῶν 500.000 διὰ τὴν τσιμεντόστρωσιν τῶν δρόμων τοῦ χωριοῦ μας. Ὁ συμπατριώτης μας ἐκπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως, μὴ λησμονῶν τὴν περιφέρειάν μας, ἐκδηλώνει τὴν ἀγάπην καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του πρὸς αὐτήν, εἰς μίαν προσπάθειαν νὰ ἀξιολογήσῃ τὴν περιοχὴν καὶ νὰ βελτιώσῃ τὰς συνθήκας διαβιώσεως τῶν κατοίκων. Ἐλπίζομεν ὅτι μὲ τὸ νέον ἀξίωμά του, θὰ προσφέρῃ εἰς τὴν περιοχήν μας περισσότερα, ὥστε τὸ ὄνομά του νὰ παραμείνῃ ὡς φωτεινὸς ἀστὴρ εἰς τὸ στερέωμα τῆς τόσον μέχρι σήμερον ἐγκαταλελειμμένης περιφερείας μας.

Ο τ. ΝΟΜΑΡΧΗΣ κ. ΣΠΥΡ. ΨΩΜΑΣ

Ὁ μέχρι τοῦδε Νομάρχης Φωκίδος κ. Σπ. Ψωμᾶς μετετέθη εἰς τὸν Νομὸν Φθιώτιδος. Ὁ κ. Ψωμᾶς ὑπῆρξεν εἷς ἐκ τῶν πλέον ἐπιτυχόντων Νομαρχῶν, οἱ ὁποῖοι διῆλθον ἀπὸ τὸν Νομὸν Φωκίδος. Νεώτατος, ἀλλὰ μὲ ἀποφασιστικότητα, κατανόησιν, εὑρεῖαν ἀντίληψιν καὶ πρακτικὸν πνεῦμα, ἔδιδε πάντοτε τὴν πλέον ὀρθὴν λύσιν εἰς πᾶν παρουσιαζόμενον πρόβλημα. Καὶ εἶναι εἰλικρινὴς ἡ λύπη μας διὰ τὴν στέρησιν τοῦ Νομοῦ μας ἀπὸ ἕνα τόσον ἱκανὸν Νομάρχην.

ΝΕΑ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς, αὐξάνονται τὰ ὅρια τῶν πρὸς τοὺς ἀγρότας χορηγουμένων χαμηλοτόκων δανείων δι' ἀνέγερσιν, συμπλήρωσιν ἢ ἐπέκτασιν ἀγροτικῶν οἰκιῶν, δυναμένων νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ ὡς βοηθητικὰ τουριστικὰ καταλύματα εἰς περιοχὰς παραθερισμοῦ, ὡς ἀκολούθως:

α) Μέχρι ποσοῦ 50.000 δρχ. κατὰ περίπτωσιν, ἐπὶ ὑποθήκῃ τοῦ σχετικοῦ οἰκοπέδου καὶ τοῦ κτίσματος.

β) Μέχρι ποσοῦ 100.000 δρχ. κατὰ περίπτωσιν, πρὸς τοὺς δυναμένους νὰ παράσχουν ἐπαρκῆ πρόσθετον ἀσφάλειαν, καλύπτουσαν κατ' ἀξίαν τὸ 50% τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ χορηγουμένου δανείου.

Τὰ δάνεια ταῦτα θὰ ἐπιβαρύνωνται μὲ ἐπιτόκιον μόνον πρὸς 3% ἐτησίως, θὰ ἐξοφλῶνται δὲ εἰς 20 ἔτη.